



זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף קי"ח ע"א

תקונא שתין ותשעה

טקסט התיקונים

אמר המגיה, הנמשך אחר זה כבר נדפס בדף ק"ד ע"א, אמנם אחר כך מצאתי זאת הנסחא מדוייקת יותר מהאחרת, וכדי שלא לכפול הדברים ארמוז לך החלוף שיש ביניהם בלבד, בזאת הנסחא לא מצאתי או אשא על מיא בשורה ל', ובשורה ל"ד נקודין מן י' טעמים מן ו' איהי בת קול, ובדף ק"ה ע"א שורה ז' צ"ל ואיהי לב דכלהו בה אתכלילן ומינה נפיק דפיקו, ובשורה ט' וכד דפיק, ובשורה י' צ"ל רשפים ובשורה י"ב נחית צ"ל אחיד, דף ק"ד ע"ב בשורה י"ו דא צ"ל דמלה, בשורה י"ח ד' דילה צ"ל ד' דלה, שורה כ' אויר קדמון צ"ל אוירא קדמאה.

תרגום לעברית

ותוסף ללדת את אחיו את הכל. בא וראה, הכל הוא הכל, ויש שני בתים בלב, לב חכם לימינו הכל, לב כסיל לשמאלו זה הכל, קין הוא יונק משניהם, והוא עץ טוב ורע, וקין הוא הזקמה שהנחש הטיל בחנה, ועליו נאמר כי משרש נחש יצא צפע. מה דרכו של הנחש להרג, כך זה הרג ואחר כך התחרט, ומשום זה וישם יהו"ה לקין אות, אות ברית מילה, ומשום זה אמר קניתי איש את יהו"ה, ואף על פי שקי"ן הוא זקמה, יכול לעשות נק"י, כמו יתרו שנאמר בו ובני קיני חתן משה.

עוד ראה זה מצאתי.

וְתוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל (בראשית ד ב), תָּא חֲזִי הֶבֶל אִיהוּ הֶלֶב, וְאִית ב' בְּתִים בְּלָבָא, (קהלת י ג) לֵב חָכָם לִימִינוּ הֶבֶל, לֵב כָּסִיל לְשִׁמְאָלוֹ דָּא הֶבֶל, קִין אִיהוּ יִנְיָק מִתְרַוֵּייהוּ, וְאִיהוּ עֵץ טוֹב וָרַע, וְקִין אִיהוּ זִוְהָמָא דְנָחֵשׁ דְּאֵטִיל בְּחִוָּה, וְעֲלִיָּה אֲתָמַר (ישעיה יד כט) כִּי מִשְׁרֵשׁ נָחֵשׁ יֵצֵא צָפַע, מָה אֲרַחֲיָה דְחוּזָא לְמִקְטֵל, כֹּף דָּא קָטֵל, וּלְבָתֵּר אֲתַחֲרַט, וּבִגִּין דָּא (בראשית ד טו) וַיִּשָּׂם יְהו' ה' לְקִין אוֹת, אוֹת בְּרִית מִיָּלָה, וּבִגִּין דָּא אָמַר (שם) קָנִיתִי אִישׁ אֶת יְהו' ה', וְאָף עַל גִּב דְּקִין אִיהוּ זִוְהָמָא, יָכִיל לְמַעֲבֹד נָק' י', כְּגוֹן יִתְרוֹ דְּאֲתָמַר בֵּיה (שופטים א טז) וּבְנֵי קִנִּי חוֹתֵן מִשָּׁה.

וְרָזָא דְמִלָּה הֶבֶל הֶבְלִים אָמַר קַהֲלָת, וְאָמְרוּ קְדָמָאִין אִית הֶבֶל וְאִית הֶבֶל, יֵשׁ צְדִיקִים שְׂמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הָרָשָׁעִים וכו', (קהלת ח יד) אָמַרְתִּי שְׂגָם זֶה הֶבֶל, הֶבֶל דִּימִינָא ה' כְּרִסְיָא, ו' שֵׁשׁ מַעֲלֹת לְכֶסֶּא, ד' אַרְבַּע חֲיוֹנוֹן, אֲלִין הֶבְלִים אִינוֹן לְבוּשָׁא לְתַפְאֶרֶת וּמִלְכוּת דְּאִינוֹן ו' ה', י' ה' כְּלִילָן, י' בְּאוּר, ה' תַּתְּאָה דְּבוּר דְּסָלִיק בְּהֶבֶל, וְכָלֵא אֲתַכְלִיל בְּשָׂמָא דְּכַר נֶשׁ דְּצִלִּי צְלוּתָא אוּ דְעָסִיק בְּאוּרִיָּתָא, אֲבָל הֶבְלִים אֲחֶרְנִין דְּאֲתַעֲבִידוּ בְּאַרְעָא, סָלְקִין בְּאוּר דְּהָאִי עֲלָמָא בְּקוּל וּדְבוּר דְּחוּל, וַיִּשְׂרָאֵל מְצַלִּין בְּהוֹן הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל, וְאִית אֲחֶרְנִין דְּאֲתָמַר בְּהוֹן (ירמיה י טו) הֶבֶל הָמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, וְאִינוֹן הֶבְלִים וְקוּל וּדְבוּר דְּנִבְלוּת הָפָה, אִינוֹן מְסִטְרָא דְּאֱלֹהִים אַחֲרִים מִמֶּנּוּ דְּשָׂאָר עֲמִין דְּאִינוֹן סְמָא' ל' וְנָחֵשׁ, עֲלִיָּהוּ אֲתָמַר בְּהִבְדָּלָה וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְגוֹיִם, כָּל חַד כְּפּוּם עוֹבְדוּי כֹּף בְּנֵי בְנִינָא, (קהלת ז יד) דְּזֶה לְעֻמַּת זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִי'ם.

וְסוֹד הַדָּבָר - הַבֵּל הַבָּלִים אָמַר קֹהֵלֶת, וְאָמְרוּ הָרִאשׁוֹנִים, יֵשׁ הַבֵּל וְיֵשׁ הַבֵּל, יֵשׁ צַדִּיקִים שְׂמִיגִיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הָרָשָׁעִים וְכו', אָמַרְתִּי שְׁגָם זֶה הַבֵּל, הַבֵּל שֶׁל הַיָּמִין, ה' הַכֶּסֶּא, ו' שֶׁשׁ מַעְלֹת לַכֶּסֶּא, ד' אַרְבַּע חַיּוֹת, אֵלּוּ הַהַבָּלִים הֵם לְבוֹשׁ לְתַפְאֶרֶת וּמַלְכוּת שָׁהֵן ו'ה', י'ה כְּלוּלִים, י' בְּאֹוִיר, ה' תַּחְתּוֹנָה דְּבוּר שְׁעוֹלָה בְּהַבֵּל, וְהַכֵּל נִכְלָל בְּשֵׁם שֶׁל הָאָדָם שְׂמֵת־תְּפִלָּה תְּפִלָּה אוֹ שְׁעוֹסֶק בַּתּוֹרָה, אֲכַל הַבָּלִים אַחֲרִים שְׂנַעֲשִׂים בְּאֶרֶץ, עוֹלָם בְּאֹוִיר שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה בְּקוֹל וְדְבוּר שֶׁל חֵל, וְיִשְׂרָאֵל מִתְּפִלָּלִים בָּהֶם הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֵל, וְיֵשׁ אַחֲרִים שְׂנַאֲמַר בָּהֶם הַבֵּל הַמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, וְאוֹתָם הַבָּלִים וְקוֹל וְדְבוּר שֶׁל נִבְלֹוֹת הַפֶּה, הֵם מִצַּד שֶׁל אֱלֹהִים אַחֲרִים, הַמְּמַנִּים שֶׁל שְׂאֵר הָעַמִּים שֶׁהֵם סַמָּא'ל וְנִחֲשׁ, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר בַּהֲבִדְלָה וּבֵין יִשְׂרָאֵל לַגּוֹיִם, כָּל אֶחָד כָּפִי מַעֲשִׂיו כֶּךָ בּוֹנֶה בְּנִין, שְׂזָה לְעֻמַּת זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִי'ם.

טקסט התיקונים

וְתָא חֲזִי מָאן דְּבִנְיָנָא דִּילִיה לְעִילָא בְּסִטְרָא דְּדִכְיוּ, בְּכָל אֲלִין הַבָּלִים דְּאוֹרִיִּיתָא וְצִלּוֹתָא, עֲלִיה אָמַר קָרָא (יִשְׁעִיָּה לז טז) וְאֲשִׁים דְּבָרִי בְּפִיָּה וְכו' וְלֹאמַר לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתָה, וְהָא אוֹקְמוּהוּ אֵל תְּקַרִּי עַמִּי, אֲלָא עַמִּי, מָה אֲנָא בְּמַלּוּלָא דִּילִי עֲבָדִית שְׂמִיָּא וְאַרְעָא כְּמָה דָּאתָ אָמַר (תְּהִלִּים לג ו) בְּדָבָר יְהו'ה שְׂמִים נַעֲשׂוּ, כֶּךָ אֲנִתָּ בְּשׁוֹתְפּוֹ עַמִּי תַעֲבִיד בְּמַלּוּלָא, אֲכַל אַחֲרָנִין דְּמַפְקִין מִפּוּמִּיָּהוּ הַבָּלִים דְּשְׁבוּעָה, עֲלִיָּהוּ אֲתָמַר (מִשְׁלִי ז כז) כִּי רַבִּים חָלָלִים הִפִּילָה, וְאֲלִין אֲתָקְרִיאוּ חָלָלִים, דְּמַחֲלִין שֵׁם יְהו'ה, וְנִפְקִין הַבָּלִים מִפּוּמִּיָּהוּ וְקָלָא וְדְבוּרָא לְשַׁקְרָא וְאוּמָאָה לְשַׁקְרָא, וְדְכָרִין שְׂמִיָּה לְמַגְנָא וְלְשַׁקְרָא, בְּהִהוּא שְׂמָא דְּנִפְקִין לְבִטְלָא וְלְשַׁקְרָא בְּנִין לֹוֹן בְּנִינִין דְּבִטְלִין לֹוֹן מַעֲלָמָא, הָדָא הוּא דְּכָתִיב (יִרְמִיָּה ב ז) לְשׁוֹא הִכְתִּי אֶת בְּנֵיכֶם, וְוִי לֹוֹן לְבָנִי נָשָׂא דְּנִפְקִין מִפּוּמִּיָּהוּ מְלוּלִין וְאוּמָאִין דְּשַׁקְרָא, טב לֹוֹן דְּלֹא יִתּוֹן לְעֵלְמָא, קָמוּ חֲבָרְיָא כְּלָהוּ וְאָמְרוּ רַחֲמָנָא לְשׁוֹבֵן רַחֲמָנָא לְשׁוֹבֵן.

ובא וראה, מי שפנינו למעלה בצד הטהרה, עם כל ההבליים הללו של תורה ותפלה, עליו אמר הכתוב ואשים דברי בפיך וכו', ולאמר לציון עמי אתה, והרי פשוטו אל תקרי עמי אלא עמי, מה אני בדבור שלי עשיתי שמים וארץ, כמו שנאמר בדבר יהו' ה' שמים נעשו, כך אתה בשתפות עמי תעשה בדבור, אבל אחרים שמוציאים מפיהם הבליים של שבועה, עליהם נאמר כי רבים חללים הפילה, ואלה נקראו חללים, שמחללים שם יהו' ה' ומוציאים הבליים מפיהם, וקול ודבור לשקר ושבועה לשקר, ומזכירים שמו לחנם ולשקר. באותו שם שמוציאים לבטלה ולשקר, בונים להם בננינים שמבטלים אותם מן העולם, זהו שכתוב לשוא הפיתי את בניכם. אוי להם לבני אדם שמוציאים מפיהם דבורים ושבועות שקר, טוב להם שלא יבאו לעולם. כמו כל החברים ואמרו, הרחמן יצילנו, הרחמן יצילנו.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קי"ח ע"ב) ♦

טקסט התיקונים

אמר רבי שמעון, רבנו, כל אליו בננינו תליין במחשבה, כמה דאשכחנא בקין והבל, קין היה עובד אדמה ומייתי בקרבנא פשתים, מההוא סטרא דערנה, הנה מחשבה לקרבא קמי קודשא בריה הוא ערנה, ומנין דפשתים איהו מסטרא דערנה שנאמר (שמות כח מב) ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערנה, הבל הנה רועה צאן, קריב קרבנא מבכורות צאנו, הדיא הוא דכתיב (בראשית ד ד) והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו,

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון: חכמים, כל הבננים הללו תלויים במחשבה, כמו שמצאנו בקין והבל, קין היה עובד אדמה והביא קרבן פשתים, מאותו הצד של ערנה, היתה מחשבה להקריב לפני הקדוש ברוך הוא ערנה, ומנין שפשתים הוא מצד הערנה? שנאמר ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערנה, הבל היה רועה צאן, הקריב קרבן מבכורות צאנו,

זהו שְׁכָתוֹב וְהִכָּל הַבֵּיא גַם הוּא מִבְּכֻרוֹת צֶאֱנוּ, מִחֲשֻׁבְתּוֹ הִיָּתָה בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
וְעֵתִיק הַיָּמִים יוֹשֵׁב, לְבוֹשׁוֹ כְּשֶׁלֶג לָבָן, וְשַׁעַר רֹאשׁוֹ כְּצֶמֶר נָקִי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְצַרֵּף מִחֲשָׁבָה טוֹבָה לְמַעֲשֵׂה, וּמַשׁוּם זֶה קִבֵּל אוֹתוֹ, וּמִחֲשָׁבָה רָעָה אֵינּוּ מְצַרְפָּה
לְמַעֲשֵׂה, וְזֶהוּ קֶרְבְּנוֹ שֶׁל קִיָּן, וּמַשׁוּם זֶה חָרָה לוֹ. מִיָּד וַיֹּאמֶר יְהוָה לְקִיָּן לָמָּה חָרָה לָךְ
וְכוֹי', הֲלוֹא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת, אִם תִּיטִיב מַעֲשִׂיךָ - שְׂאֵת, אֲנִי מְחַכֶּה לָךְ וְאֶטֶל מִשְׂאֵךְ
עָלֶיךָ, וּמִנִּיָּן לָנוּ שְׂשֻׁאֵת הוּא מִשְׂאֵת הָעוֹנוֹת? שְׁכָתוֹב נִלְאֵתִי נְשׁוּא, וְאִם לֹא תִיטִיב מַעֲשִׂיךָ
- לְפֶתַח חֲטָאת רִיבֶיךָ, וְזֶה פֶתַח הַגִּיהֶנֶם, שֶׁשָּׁם הַחֲטָאִים שְׁלָךְ שׁוֹלֵטִים עָלֶיךָ, וְאִם תִּיטִיב
מַעֲשִׂיךָ, אֶתָּה תִּמְשַׁל בּוֹ.

הערת המגיה (במקור)

אמר המגיה זה התקון מצאתיהו מפורד ומפורד ומוטעה, והרבה עמלתי וטרחתי להגיהו
ולסדר הדברים על אופניהם, ובמקומות ממנו כתבתי הדברים פעמים מפני חלוף הנסחאות.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.